

CEMAAT DİN DEĞİLDİR!

"Tarîkat, şeriat dairesinin içinde bir dairedir. Tarîkattan düşen şeriata düşer; fakat *-maazallah-* şeriattan düşen ebedî hüsranda kalır." [1]

"Cenab-ı Hakk'a nâzır ve ona vâsıl olan yollar, kapılar; âlemin tabakaları, sahifeleri, mürekkebatı nisbetinde bir yekûn teşkil etmektedir."

"Âdi bir yol kapandığı zaman, bütün yolların kapanmış olduğunu tevehhüm etmek, cehaletin en büyük bir şahididir. Bu adamın meseli, gayet büyük askerî bir karargâhı hâvi büyük bir şehirde, karargâhın bayrağını görmediğinden, sultanın ve askeriyeğe ait bütün şeylerin inkârına veya teviline başlayan adamın meseli gibidir." [2]

"Bir saray, yüzer kapalı kapıları var. Bir tek kapı açılmasıyla, o saraya girilebilir, öteki kapılar da açılır. Eğer bütün kapılar açık olsa, bir iki tanesi kapansa, o saraya girilemeyeceği söylenemez."

"İşte hakaik-i imaniye o saraydır. Her bir delil, bir anahtardır, isbat ediyor, kapıyı açıyor. Bir tek kapının kapalı kalmasıyla o hakaik-i imaniyeden vazgeçilmez ve inkâr edilemez. Şeytan ise, bazı esbaba binaen, ya gaflet veya cehalet vasıtasıyla kapalı kalmış olan bir kapıyı gösterir; isbat edici bütün delilleri nazardan iskat ediyor. "İşte, bu saraya girilmez, belki saray değildir, içinde bir şey yoktur." der kandırır." [3]

Malumdur ki her bir insan bir alemdir. Kendi iki ayaklı cismani aleminin içerisinde var olan şeyleri açıp genişletsek karşımıza mini bir alem çıkacaktır. Ama bu hususi alemin şekli ve hususiyeti hakkında bir şey söylemek şimdi söz konusu değil.

Zaten insan olmanın bir hassası ise başkası ile de alakadar olmaktır. İnsanın fıtratı yani sistemi bu şekilde programlanmıştır.

"İnsan, insaniyet cihetiyle gayrın elemiyle müteallim olduğundan, hadsiz bir eleme giriftar oluyor." [4]

"İnsan hattâ yavrulu hayvanat dahi, akrabasının ve evlâdının ve

ahbabının lezzetleriyle ve saadetleriyle lezzetlenir, bir cihette mes'ud olur.” [5]

İnsanın hem elem hem neşesi sadece kendi elinde de değildir. Bir yerde bir elim hadise veya sevince medar bir hadise ile insanı psikolojisi değişmektedir.

Bir insan tek başına olması bu cihetle düşünülmesi söz konusu olamaz. O halde **“kârgir kemerlerin taşları gibi...” [6]** insanların içtimai münasetlerde birbiri ile tam manasıyla alaka peyda etmek mecburiyetinde kalacaktır.

İslamiyeti daha kolay ve etken ve etkili olarak yaşamak için de küçük hamiyet-i İslamiye manasında olan meslek ve meşrebler var. Bu meslek ve meşrebler ise deccalizmle bölgesel mücadele manasına gelmektedir. Ama bu mücadele maddi kuvvetle değil manevi sahada iman, ahlak, fazilet sahasındadır.

“Evet talebe, profesör, meb'us, kim olursa olsun, mes'uliyet dairesi olanlar, muhitini tenvir ile mükelleftir. Bir vilayet, hattâ bir memleketin saadet ve selâmeti, tenvir ve irşadı ile mükellef olanlar, elbette çok daha ziyade müteyakkız davranmak mecburiyetindedirler.” [7]

Tenvir ve irşad sahasında ise meslek ve meşrebler çok sayıda var. Bu sayı ise ihtilaf ve tefrika yani ayrılık ve parçalanmak manasında değildir. Bir iş bölümü ve kategorize etmektir. Mesela düşünün ki çiçek desem herkesin aklına farklı bir çiçek gelir menekşe, orkide, gül...

Bunların hepsi çiçek familyasındandır. Ne kadar çok çiçek çeşidi olursa o familya o kadar zengin demektir. Nasıl ki çiçek sadece gülden ibaret değilse İslamiyete hizmet eden meslek ve meşreblerde sadece tek bir usul, metot ve tarzdan ibaret değildir. Tasavvuf mesleği, kelim mesleği, nurculuk.. gibi meslek var.

Bu meslek ve mesleklerin içerisinde ki kollar manasında olan meşrebler ise birer zenginlik ve anlayış tarzıdır. Birbirini tamamlayan yap-boz parçaları gibidir. Bir takımın azalarıdır. Bir teşbihin taneleridir.

Bir teşbih tanesinden teşbih, bir çiçekten bahçe, bir un'dan ekmek.. olmayacağı herkesçe malumdur.

Din düşmanları bir zamanlar bu İslami meslek ve meşreb zenginliğini birer ayrışma, kavga sebebi göstermek içindeler. Halende din düşmanları bu metot ve usul farkını

körükleyerek Müslümanları tesanüdünü engellemek ve ittifak edip bir vücudun azaları gibi olmasını engellemek emelini gütmekteler. Ta Âdem (as)'a secde etmeyen iblisten beri bu böyle olup kıyamete dek süreceği muhakkaktır.

"Heyet-i içtimaiyenin kemaline ve terakkisine ilk ve en birinci basamaklar, uhuvvet ile muhabbettir." [8]

Bizler ise meslek ve meşreblerimizde fark olsa da hepimiz İslamiyet'ten birer cüz'üz. Kül olmak için ise maksadda ittifak ve ittihad edip bir olmamız gerekmektedir. Zındıka cereyanının bizleri birbirimize düşürmeye çalışması karşısında uyanık olup onların oyununa gelmemeliyiz. Bunun için birbirimize muhabbet ve mütemmim manasında tamamlayıcı ve muavin olarak bakmalıyız.

"Kim olursa olsun, madem imanı var, o noktada kardeşimizdir. Bize düşmanlık da etse, mesleğimizce mukabele edemeyiz. Çünkü daha müdhiş düşman ve yılanlar var." [9]

Bu kaideyi içtimai hayata tatbik etmeliyiz. Kalblerimiz bir olduktan sonra metot ve usulde farklılık arzetmek ise daha çok kimseye ulaşmak için bir taktiktir. Tebrike şayandır.

Bunları kabul etmeyip İslamiyet'i sadece biz temsil ediyoruz gerisi sapıtmış, fırka-i naciye biziz gibi bir anlayışa sahip olmak ise ekseriya İslami hizmetlerle yeni tanışan kimselerde görünmektedir. Bir süre sonra bu düşünce hakikatleri anlamakla herkesi kucaklayıcı ümmetçi bir anlayışa geçmektedir. Bu mevzu da yeni ferdleri İslamiyet muhabbeti ile alıp İslamiyet davası şuuru içerisinde eritip tüm mü'minlere bir vücudun azaları gibi bakmasını sağlamak ise bu şuura ermiş olanların teavünü ve yardımıyla mümkün olacaktır. Yoksa; **"Hayat-ı içtimaiyeyi tamamen zîr ü zeber eden bir zehirdir ve hariçteki düşmanların parmak karıştırmalarına tam bir zemin hazırlamaktır."**

...

Bu tehlikeye karşı çare-i yegâne:

"Uhuvvet-i İslâmiyeyi ve esas İslâmiyet milliyetini o kuvvetin temel taşı yapıp, masumları himaye için, cânilerin cinayetlerini kendilerine münhasır bırakmak lâzımdır." [10]

Bazı yeni fertler veya meslek ve meşrebi çok beğenen kimselerde çocukların kendi aralarında dediği benim babam senin babanı döver gibisinde benim cemaatim senin cemaatini döver gibisinden sözler sarfedilebiliyor. Halbuki bir taburu teşkil eden çeşitli bölüklerden tabur oluşur. Yoksa tek bir bölükten tabur, taburlardan alay, alaylardan tümen teşkil edilir. Muazzam bir kuvvet elde edilir.

Bu meseleyi zındıka cereyanı anlamış ki biz ehl-i imana çok şekillerde hücum ediyorlar ve bir cemaat suretinde duruyorlar.

“Ehl-i imana hücum eden ehl-i dalalet, -bu asır cemaat zamanı olduğu cihetiyle- cem'iyet ve komitecilik mayesiyle bir şahs-ı manevî ve bir ruh-u habis olmuş, Müslüman âlemindeki vicdan-ı umumî ve kalb-i küllîyi bozuyor. Ve avamın taklidî olan itikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor ve hayat-ı imaniyeyi yaşatan, an'ane ile gelen hissiyat-ı mütevâriseyi yandırıyor.” [11]

Bizler de maddi ve manevi istidad ve kabiliyetlerimizi inkişaf ve inbisat ederek bir cemaat suretinde olan zındıka cereyanına mukabele edebiliriz. Yoksa bir cemaat suretinde olan zındıkaya tek başına mıkabele eden fertler kaybetmeye mahkumdur.

Hal bu iken bizler şahsi hukuka bakan kusurları sebebi ile İslam davasında refiki olduğumuz kardeşlerimizin şahsi kusurları sebebi ile hücum etmemeliyiz.

“İnsanın hayat-ı içtimaiyesini ifsad eden bir desise-i şeytaniye şudur ki: Bir mü'minin bir tek seyyiesiyle bütün hasenâtını örter. Şeytanın bu desisesini dinleyen insafsızlar, mü'mine adâvet ederler.”

“Halbuki, Cenâb-ı Hak, haşirde adalet-i mutlaka ile mizan-ı ekberinde a'mâl-i mükellefîni tarttığı zaman, hasenâtı seyyiâta galibiyeti-mağlûbiyeti noktasında hükmeyleyler.”

“Hem seyyiâtın esbabı çok ve vücutları kolay olduğundan, bazan birtek hasene ile çok seyyiâtını örter.” [12]

Mü'minler arasında var olan ve olması lazım olan uhuvvet ve muhabbet ile rıza-yı ilahi yolunda el ele ittihad ve ittifak ile İslam davasına hizmet etmekle mükellefiz.

“Ehl-i dalalete karşı mağlub olmamak için ve muhtaçları hakikata ve ihlâsa davet etmekte bir şübhe bırakmamak için ve rıza-yı ilahîden

başka o hizmet-i kudsiyeyi hiçbir şeye âlet etmemek için, bir cihette hayat-ı içtimaiye faidelere çekiniyorlar.” [13]

Davamızı tebliğ ederken Allah rızasından başka bir maksad gütmeyen hizmet ederek muvaffak olabiliriz. Yoksa başka hesabı ve defteri olanlar günü gelir şiddetli bir şekilde bunun tokadını yer.

Meselemiz oculuk, buculuk, şuculuk değil. Zaten O, BU, ŞU birer araçtır amaç değildir. **“Kur'an âyine ister, vekil istemez!..” [14]** kanaat önderleri ve meslek ve meşrepler Kur'an'a bir ayinedir. Kur'an ve Hz. Peygamber (asm) yerine kaim olacak olan kimse ve şeyler değildir.

Bu ve daha nice sebeple Müslümanlar ve İslama hizmet dava eden tüm meslek ve meşrepler sun'î ihtilafı ve cehaleti kenara koyup beraber organize olarak hizmet etmeliyiz.

“Haricî düşmanların zuhur ve tehacümünde dâhilî adavetleri unutmak ve bırakmak' olan bir maslahat-ı içtimaiyeyi en bedevi kavimler dahi takdir edip yaptıkları halde, şu cemaat-ı İslâmiyeye hizmet dava edenlere ne olmuş ki; birbiri arkasında tehacüm vaziyetini alan hadsiz düşmanlar varken, cüz'î adavetleri unutmayıp, düşmanların hücumuna zemin hazır ediyorlar. Şu hal bir sukuttur, bir vahşettir. Hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye bir hıyanettir.” [15]

Hiçbir cemaat, meslek ve meşreb din değildir! Din içinden bir şubedir. Unutmayalım Ki Din-i Mübin-i İslama hücum eden nice zındıka cereyanı varken birde bizler kendi aramızda ihtilafı onların hücumlarını kolaylaştırmayalım. Safları sıklaştıralım ki şeytan aramıza nifak sokmasın! Bu mevzuda daha çok kelimeler edilebilir lakin mesele güneş gibi aşikar görülmektedir. Güneş varken güneşi vafsetmeye lüzum yoktur.

“Yaşasın ittihad-ı İslam! Yaşasın ittihad-ı İslam!”

“Biz âcizleri böyle eserleri okumak şerefiyle müşerref kılan Cenab-ı Hakk'a binler, yüz binler defa hamdüsena ediyoruz. Bütün dünyanın asırlardan beri beklediği ve nurundan istifade etmek için can attığı; fakat muvaffak olamadığı böyle bir hazine-i ilmiyeyi bizlere okumayı nasib eden o Hâlık-ı Zîşan'a teşekkürün âhir ömrümüze kadar secdeden başımızı kaldırmamak yeridir...” [16]

-
-
- [1] *Tarihçe-i Hayat* (19)
 - [2] *Mesnevi-i Nuriye* (180)
 - [3] *Lem'alar* (89)
 - [4] *Lem'alar* (116)
 - [5] *Asa-yı Musa* (47)
 - [6] *Mesnevi-i Nuriye* (144)
 - [7] *Tarihçe-i Hayat* (29)
 - [8] *İşarat-ül İ'caz* (84)
 - [9] *Kastamonu Lahikası* (247)
 - [10] *Tarihçe-i Hayat* (619)
 - [11] *Kastamonu Lahikası* (55)
 - [12] *Lem'alar* (88)
 - [13] *Tarihçe-i Hayat* (731)
 - [14] *Sözler* (740)
 - [15] *Mektubat* (269)
 - [16] *Hanımlar Rehberi* (140 - 141)